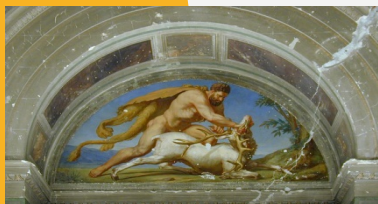

ΟΙ ΑΘΛΟΙ ΤΟΥ ΗΡΑΚΛΗ

3^ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ
ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΗΣ ΣΧΟΛΙΚΟ
ΕΤΟΣ 2019-2020 Γ2

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ο Ηρακλής

Την εποχή εκείνη οι άνθρωποι κυνηγούσαν τα άγρια ζώα, για να τραφούν με το κρέας τους και να ντυθούν με το δέρμα τους, τρώμαζαν από τους κεραυνούς, τους σεισμούς και τις άγριες καταιγίδες. Χρειάζονταν λοιπόν τους ήρωες, για να τους βοηθούν στις δυσκολίες της ζωής τους. Ο Ηρακλής είναι ο μεγαλύτερος ήρωας της ελληνικής μυθολογίας. Γιος του Δία και μιας θνητής βασιλοπούλας, της Αλκμήνης, ήταν ο δυνατότερος απ' όλους τους ανθρώπους. Εξολόθρευσε άγρια θηρία και τέρατα, έδιωξαν τυράννους και σκότωσαν κακούς βασιλιάδες. Ήταν πάντα δίκαιος, καλόκαρδος και πρόθυμα βοηθούσε τους ανθρώπους. Ήταν ατρόμητος κι ανίκητος και τα **κατορθώματά** του έμειναν για πάντα αξέχαστα.

Σοφία Μ.

Η γέννηση του Ηρακλή

Κάποτε ο Αμφιτρύωνας και η γυναίκα του η Αλκμήνη, κόρη του βασιλιά των Μυκηνών, αναγκαστήκαν να φύγουν από την πατρίδα τους και να ζητήσουν καταφύγιο στη θήβα. Εκεί η Αλκμήνη γέννησε δύο παιδιά. Τον Ηρακλή που ήταν γιος του Δία και τον Ιφικλή. Η Ήρα ζήλευε την Αλκμήνη και μισούσε πολύ τον Ηρακλή. Ο Δίας όμως έστειλε μια μέρα τον Ερμή να φέρει το μωρό στον Όλυμπο και του έβαλε να πιει λίγο γάλα από το στήθος της Ήρας, την ώρα που αυτή κοιμόταν για να γίνει ανίκητο. Όταν η Ήρα ξύπνησε, κατάλαβε πιο ήταν το μωρό και τραβήχτηκε απότομα. Χύθηκε τότε λίγο από το γάλα της στον ουρανό κι έγινε ο Γαλαξίας μετά χιλιάδες αστέρια του. Όταν τα δύο παιδιά έγιναν περίπου οκτώ μηνών, η Ήρα έστειλε μια νύχτα δύο φίδια να τα πνίξουν. Μόλις τα φίδια πλησίασαν την κούνια τους, ο Δίας έστειλε φως που έλουσε το δωμάτιο και τα παιδιά ξύπνησαν. Ο Ιφικλής τρομαγμένος έβαλε τα κλάματα. Ο Ηρακλής όμως, χωρίς κανέναν φόβο, άρπαξε τα φίδια απ' το λαιμό και τα έπνιξε. Όλοι κατάλαβαν ότι ο Ηρακλής είχε θεϊκή καταγωγή. Όταν μεγάλωσε ο Ηρακλής, παντρεύτηκε την κόρη του βασιλιά της θήβας, τη Μεγάρη κι έγινε ο ίδιος βασιλιάς. Κυβέρνησε μερικά χρόνια τη θήβα και ζούσε ευτυχισμένος. Κάποια μέρα όμως η Ήρα, που πάντα τον μισούσε, τον τρέλανε κι ο Ηρακλής έκανε κακό στα παιδιά του και στην γυναίκα του, νομίζοντας πως είναι εχθροί του. Συνήλθε όμως και κατάλαβε το κακό που είχε κάνει. Πήγε τότε στον μαντείο των Δελφών, για να ρωτήσει τον Απόλλωνα τι έπρεπε να κάνει για να συγχωρέσουν οι θεοί. Η πυθία η ιέρεια του Απόλλωνα, του είπε ότι έπρεπε να γυρίσει στις Μυκήνες

. Νικόλας Δ. Αντονέλα Ν.

Το λιοντάρι της Νεμέας

Ο πρώτος άθλος που έκανε ο Ηρακλής ήταν να σκοτώσει το λιοντάρι της Νεμέας. Το φοβερό αυτό λιοντάρι το είχε μεγαλώσει η Ήρα. Το δέρμα του ήταν τόσο σκληρό που τα σιδερένια βέλη δεν το περνούσαν. Είχε τη φωλιά του σε μία σπηλιά με δύο εισόδους, στην πλαγιά ενός βουνού κοντά στη Νεμέα. Καθημερινά κατέβαινε στην πεδιάδα και κατασπάραζε ζώα και ανθρώπους. Οι κάτοικοι ήταν απελπισμένοι και δεν τολμούσαν να βγουν στην εξοχή.

Ο Ηρακλής, πηγαίνοντας στη **Νεμέα**, πέρασε από το ιερό άλσος της πόλης, έκοψε μια αγριελιά κι απ' τον κορμό της έφτιαξε ένα βαρύ **ρόπαλο**. Μετά πήγε και περίμενε κοντά στη φωλιά του λιονταριού κι, όταν αυτό φάνηκε, το χτύπησε πρώτα με τα βέλη του. Τα βέλη έπεσαν στη γη χωρίς να το τραυματίσουν και το λιοντάρι επιτέθηκε στον Ηρακλή. Εκείνος το χτύπησε με το ρόπαλο. Το λιοντάρι πόνεσε και κρύφτηκε στη φωλιά του. Ο Ηρακλής τότε μάζεψε μεγάλες πέτρες, έκλεισε τη μία είσοδο και μπήκε από την άλλη. Το ζώο βρυχήθηκε

Και σείστηκε το βουνό. Όρμησε πάνω στον ήρωα και πάλευαν μια ώρα. Τέλος ο Ηρακλής τύλιξε τα χέρια του γύρο από το λαιμό του και το έπνιξε. Μετά πηρέ το δέρμα του, **τη λεοντή**, το φόρεσε και γύρισε στις Μυκήνες. Όταν τον είδε ο **Ευρυσθέας** τρόμαξε πολύ και διέταξε να του φτιάξουν ένα χάλκινο πιθάρι, για να κρύβεται, όταν θα κινδύνευε.

Η Λερναία Ύδρα

Στη λίμνη Λέρνη της Πελοποννήσου ζούσε ένα φοβερό νερόφιδο, με τεράστιο σώμα και εννιά κεφάλια. Από τα στόματά του έβγαινε φωτιά που κατάκαιγε φυτά, ζώα, κι ανθρώπους. Οι κάτοικοι της περιοχής ήταν απελπισμένοι και κανείς δεν τολμούσε να πλησιάσει τη λίμνη. Ο Ευρυσθέας διέταξε τον Ηρακλή να σκοτώσει αυτό το τέρας.

Ο Ηρακλής πήγε στην λίμνη Λέρνη μαζί με τον ανιψιό του, τον Ιόλαο. Κατάφερε να βγάλει τη Λερναία Ύδρα από τη φωλιά της και της επιτέθηκε. Με ένα δρεπάνι άρχισε να κόβει τα κεφάλια της. Μόλις όμως έκοβε ένα κεφάλι στη θέση του φύτρωναν δύο. Φώναζε τότε τον Ιόλαο, που άναψε ένα δαυλό και μόλις ο Ηρακλής έκοβε ένα κεφάλι, ο Ιόλαος έκαιγε την πληγή. Έτσι σταμάτησαν να φυτρώνουν καινούρια κεφάλια. Το μεσαίο όμως κεφάλι της Λερναίας Ύδρας ήταν αθάνατο. Γι' αυτό ο Ηρακλής, αφού το έκοψε, το έθαψε βαθιά στη γη κι έβαλε πάνω του μια τεράστια πέτρα. Βούτηξε και τα βέλη του στο δηλητηριασμένο σώμα της Ύδρας κι έγιναν θανατηφόρα.

Αναστασία Ανδρέας

Ο κάπρος του Ερύμανθου

Μετά ο Ευρυσθέας έστειλε τον Ηρακλή να του φέρει ζωντανό ένα φοβερό **αγριογούρουνο**, που ζούσε στο βουνό **Ερύμανθο** της Πελοποννήσου, έκανε μεγάλες καταστροφές και σκότωνε ζώα και ανθρώπου. Ο Ηρακλής πήγε στον Ερύμανθο και κυνήγησε το αγριογούρουνο κάμποσες ημέρες. Στο τέλος το ζώο εξαντλήθηκε από την κούραση και ο Ηρακλής το έπιασε το έδεσε, το σήκωσε στους ώμους του και το πήγε ζωντανό στις Μυκήνες. Ο Ευρυσθέας, όταν το είδε, τρόμαξε και κρύφτηκε στο πιθάρι.

Ανδρέας και Έλλη

Το ελάφι με τα χρυσά κέρατα

Σ' ένα βουνό της Πελοποννήσου ζούσε το ιερό ελάφι της θεάς Άρτεμης. Είχε χρυσά κέρατα, χάλκινες σπλές και κανείς δεν το έφτανε στο τρέξιμο. Ο Ευρυσθέας διέταξε τον Ηρακλή να φέρει το ελάφι αυτό **ζωντανό** στις Μυκήνες. Ένα ολόκληρο χρόνο το κυνηγούσε ο Ηρακλής στα βουνά και στα δάση χωρίς αποτέλεσμα. Μια μέρα το ελάφι μπήκε στον ποταμό Λάδωνα, για να περάσει απέναντι. Τότε ο Ηρακλής το χτύπησε ελαφρά με ένα βέλος στο πόδι. Μετά το σήκωσε στους ώμους του και το πήγε στις Μυκήνες. Αφού το έδειξε στον Ευρυσθέα, το άφησε ελεύθερο, όπως είχε υποσχεθεί στη θεά Άρτεμη.

Άννα Μαρία

Στυμφαλίδες όρνιθες

Μετά ο Ηρακλής πήγε στη λίμνη Στυμφαλία. Εκεί ζούσαν οι **Στυμφαλίδες όρνιθες** μεγάλα πουλιά, με σιδερένια ράμφη και φτερά, που τρέφονταν ανθρώπινο κρέας. Φτάνοντας, άρχισε να χτυπά δυο χάλκινα κρόταλα που του είχε χαρίσει η Αθηνά. Τα πουλιά βγήκαν από τα καλάμια της λίμνης όπου κρύβονταν και πέταξαν τρομαγμένα. Τότε ο Ηρακλής με τα βέλη του σκότωσε πολλά. Όσα γλίτωσαν έφυγαν μακριά και δεν ξαναφάνηκαν.

ΕΛΕΝΑ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΟΙ ΣΤΑΒΛΟΙ ΤΟΥ ΑΥΓΕΙΑ

Αργότερα ο Ευρυσθέας τον έστειλε να καθαρίσει τους στάβλους του βασιλιά Αυγεία σε μία μέρα. Ο Αυγείας ζούσε στην Ήλιδα κι είχε αμέτρητα κοπάδια που του τα είχε χαρίσει ο πατέρας του, ο Ήλιος. Τα ζώα ήταν πάρα πολλά και οι βοσκοί του δεν προλάβαιναν να καθαρίσουν τους στάβλους. Είχαν μαζευτεί λοιπόν σωροί από κοπριά που μύριζαν πολύ άσχημα. Ο Ηρακλής έσκαψε δύο βαθιά χαντάκια, που περνούσαν μέσα από τους στάβλους κι έφταναν μέχρι τους ποταμούς Αλφειό και Πηνειό. **Έστρεψε μετά το ρεύμα των ποταμών** μέσα στα χαντάκια. Τα ορμητικά νερά μπήκαν στους στάβλους, παρέσυραν την κοπριά και την πήγαν στη θάλασσα. Έτσι ο Ηρακλής καθάρισε τους στάβλους του Αυγεία σε μία μόνο μέρα.

Αντώνης

Νάντια

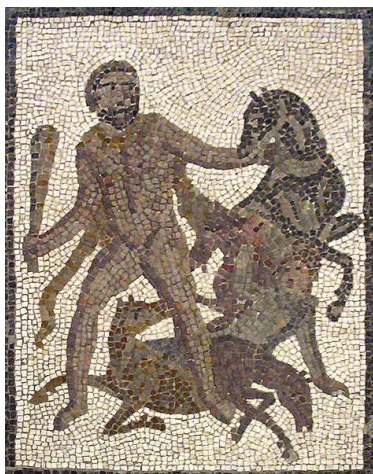
Ο ταύρος του Μίνωα

Μετά απ' όλα αυτά τα κατορθώματα, ο Ευρυσθέας έστειλε τον Ηρακλή σε πιο μακρινά μέρη. Έτσι, ο Ηρακλής πήγε στην Κρήτη κι έπιασε τον άγριο ταύρο του Μίνωα, που από το στόμα του έβγαιναν φλόγες κι έκανε πολλές καταστροφές. Ανεβασμένος στη ράχη του, πέρασε το Αιγαίο κι έφτασε στις Μυκήνες.

Τα άλογα του Διομήδη

Ο Ηρακλής μετά πήγε στη Θράκη, όπου ζούσε ο βασιλιάς Διομήδης, ο γιός του θεού Άρη. Αυτός είχε τέσσερα άγρια άλογα, που τρέφονταν με ανθρώπινες σάρκες. Σκότωσε το Διομήδη, έπιασε τα άλογα και τα έφερε στις Μυκήνες.

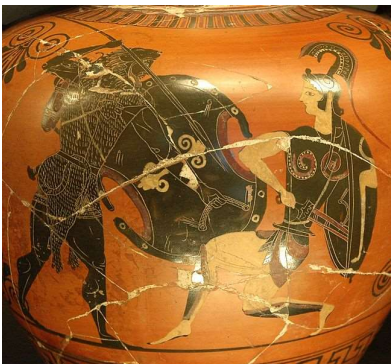
Η ζώνη της Ιππολύτης

Ταξίδεψε και πιο μακριά, στον Εύξεινο πόντο, στη χώρα των Αμαζόνων. Οι Αμαζόνες ήταν όλες τους όμορφες και ξακουστές στο τόξο και στην ιππασία. Ο Ηρακλής πολέμησε μαζί τους, τις νίκησε και πήρε τη ζώνη της βασίλισσάς τους, της Ιππολύτης, και την έφερε στον Ευρυσθέα.

Τα βόδια του Γηρυόνη

Αργότερα ταξίδεψε στη Δύση, πιο πέρα από την άκρη της γης, για να φέρει στις Μυκήνες τα βόδια του Γηρυόνη. Ο Γηρυόνης ήταν ένα τέρας που από τη μέση και πάνω είχε τρία σώματα. Τα βόδια του τα φύλαγε ο σκύλος του, ο Όρθος, που είχε δύο κεφάλια ή ουρά του ήταν φίδι. Ο Ηρακλής σκότωσε και τους δυο, κι έφερε τα βόδια στον Ευρυσθέα που τα θυσίασε στη θεά Ήρα.

Σταύρος Λ.

Μαριλένα Κ.

Ο Κέρβερος του Άδη

Στη γη ο Ηρακλής ήταν ανίκητος. Γι' αυτό ο Ευρυσθέας αποφάσισε να τον στείλει στον Κάτω Κοσμο για να του φέρει τον Κέρβερο, ένα φοβερό σκυλί με τρία κεφάλια, που φύλαγε την είσοδο του Άδη. Ο Ηρακλής πήγε στον Άδη και, με την άδεια του Πλούτωνα και της Περσεφόνης, πάλεψε με τον Κέρβερο, τον νίκησε, τον έδεσε και τον έφερε στις Μυκήνες. Όταν τον αντίκρισε, ο Ευρυσθέας τρόμαξε και κρύφτηκε πάλι στο πιθάρι. Ο Ηρακλής γύρισε τον Κέρβερο στον Άδη, όπως είχε υποσχεθεί στον Πλούτωνα.

Ελένη Αριστοτέλης

Ο κήπος των Εσπερίδων

Ο κήπος των Εσπερίδων βρισκόταν στην άκρη της γης. Εκεί υπήρχε το δέντρο που έκανε τα χρυσά μήλα. Όποιος τα έτρωγε έμενε για πάντα νέος. Το φύλαγαν οι νύμφες Εσπερίδες κι ένας ακοίμητος δράκος. Εκεί κοντά βρισκόταν κι ο τιτάνας Άτλαντας που κρατούσε τον Ουρανό στη ράχη του.

Ο Ηρακλής ταξίδεψε πολύ για να φτάσει εκεί. Πέρασε από πολλές χώρες. Πέρασε κι από τον Καύκασο όπου ελευθέρωσε τον Προμηθέα. Εκείνος για να τον ευχαριστήσει, του έδειξε το δρόμο για να φτάσει στον κήπο των Εσπερίδων και τον συμβούλεψε να στείλει τον Άτλαντα να πάρει τα χρυσά μήλα. Ο Ηρακλής βρήκε τον Άτλαντα κι εκείνος δέχτηκε να πάει στον κήπο των Εσπερίδων. Ο Ηρακλής όμως αναγκάστηκε να κρατήσει ο ίδιος τον ουρανό στη ράχη του, ώσπου να γυρίσει

Ο Άτλαντας με τη βοήθεια των Εσπερίδων, που έφτιαχνε ένα μαγικό ποτό και κοίμισαν το δράκο, πήρε τα χρυσά μήλα. Επιστρέφοντας στον Ηρακλή δεν ήθελε να ξαναπάρει τον ουρανό στη ράχη του και τον παρακάλεσε να τον βοηθήσει να βάλει ένα μαξιλάρι στη ράχη του, για να κρατάει καλύτερα τον Ουρανό. Ο Άτλαντας πλησίασε να τον βοηθήσει κι ο Ηρακλής με μια γρήγορη κίνηση έριξε τον Ουρανό στη ράχη του Άτλαντα, άρπαξε τα χρυσά μήλα και γύρισε στις Μυκήνες.

Καταφέρνοντας και αυτό, επιτέλους ήταν ελεύθερος.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΗΡΑΚΛΗ

Ελεύθερος πια ο Ηρακλής παντρεύτηκε τη **Δηιάνειρα** , κόρη του βασιλιά της Αιτωλίας, του Οινέα. Μια μέρα πήγαν να περάσουν τον Εύηνο ποταμό. Εκεί συνάντησαν τον **Κένταυρο Νέσσο**. Ο Νέσσος πήρε στη ράχη του τη Δηιάνειρα, για να την περάσει απέναντι. Θέλησε όμως να την πάρει δική του κι άρχισε να τρέχει. Τότε ο Ηρακλής τον χτύπησε με ένα από τα δηλητηριασμένα βέλη του. Πριν ξεψυχήσει ο Νέσσος είπε στη Δηιάνειρα: <<Μάζεψε λίγο από το αίμα μου. Αν αλείψεις μ' αυτό το **χιτώνα** του Ηρακλή, θα σε αγαπάει για πάντα>>. Έτσι , κάποτε που ο Ηρακλής ζήτησε ένα καθαρό χιτώνα από τη Δηιάνειρα, για να τον φορέσει και να κάνει θυσία στο Δία ,εκείνη άλειψε ένα χιτώνα με το δηλητήριο του Νέσσου και του τον έδωσε . Ο Ηρακλής τον φόρεσε κι ο χιτώνας κόλλησε πάνω του. Αμέσως άρχισε να νιώθει αβάστακτους πόνους . Κατάλαβε τότε ότι έφτασε το τέλος του. Ανέβηκε στο βουνό Οίτη, έφτιαξε ένα σωρό από ξύλα, ξάπλωσε πάνω του και ζήτησε ν' ανάψουν τη φωτιά . Κανείς δε δέχτηκε να το κάνει αυτό . Μόνο ο Φιλοκτήτης, που περνούσε από κει, δέχτηκε ν' ανάψει τη φωτιά κι ο Ηρακλής ,για να τον ευχαριστήσει, του χάρισε τα δηλητηριασμένα βέλη του. Ξαφνικά άρχισε ν' αστράφτει και να βροντά . ένα σύννεφο κατέβηκε πήρε τον Ηρακλή και τον ανέβασε στον ΌΛΥΜΠΟ . Εκεί συμφιλιώθηκε με την Ήρα κι έζησε για πάντα με θεούς του Ολύμπου.

Ανδρέας Έλλη

Αντώνης

Νάντια